

(CD-89) ૪ – મારા રૂદીયે ઘુંટાયું અનાદિથી

મારા રૂદીયે ઘુંટાયું અનાદિથી જે ગીત,
સૌને લાગ્યું કે ‘મારું પોતાનું છે ‘આ’ ગીત’.

સહુને લાગે દાદા;
‘કેવળ મારા દાદા’

આપ્ત સ્વજનની ખૂબીયું અદભૂત પ્રગટાવે નીજ દીપ,
અંતર ખૂલ્યું ને બોલ્યું; ‘વંદન હો સિદ્ધ-સમકીત’.

જ્ઞાન-પ્રીતમનું બંધન
ચાર ગતીથી મુક્તક

અલૌકિક છે (મોક્ષ)-દાનેશ્રી સિદ્ધજ આતમ-ગીત,
પોતે થઈને શુદ્ધાત્મા ગવડાવે અનુભવ ગીત.

ચિત્ત - ચારાને બાંધી
વૃત્તિ નીજઘર ઘાલી

શ્વાસો-શ્વાસે જ્ઞાન-વિધાતા ચિત્ત-શુદ્ધક મન-મીત
સમરણ સ્હેજે, નીદીધ્યાસે, ‘આ’ અપૂર્વ પ્રેમલ-ગીત.

આપ થકી ઊજ્યારા
પીડ બ્રહ્માંડે સારા

સત્તાધીશ પ્રકાશે સ્વ-પર, ચાલક વ્યવસ્થીત
પોતે આવ્યાં પરમાત્મા, લ્યો અક્રમ-મોક્ષ અદીઠ.

ઊલટાં ચાલ્યાં, ત્યાંથી
સવળું ચલાવે જ્ઞાની

આપ જ પોતે (સ્વ)-પદ સ્થીરક, દાદા-થુ-નવનીત
બાહીર પડીયું, જે છે તે, પ્રત્યક્ષ જ આપણું ગીત.

